

(vlonders) op het water met de in de volkstaal zoo goed bekende Lombardsche brug (bij eenige schrijvers ook Ommertsche brug geheeten), die altijd »op” was, wanneer iemand een excuus noodig had voor te laat komen, dit alles thans vervangen en ontsierd door het leelijke steenen gevaarte van het Viaduct, ligt de meesten onzer nog versch in het geheugen. Wij volgen dus de rivier van hare uitwatering af naar boven, om zoo hare bronnen op te sporen en daarbij stil te staan bij het merkwaardige dat zich aan hare oevers voordoet.

Wij ontmoeten dan het eerst daar, waar de Rotte zich door het Verlaat in de Schie of Delftsche Vaart stort, het vroegere Hof van Wena, waar eertijds het slot stond, waarnaar de Edelen van Wena, later Heeren van Gijsenburg, hunnen naam voerden, als zijnde gesproten uit een jongeren broeder van den Heer van Wassenaar, burggraaf van Leiden. Het Hof van Wena werd aan de eene zijde afgesloten, aan de zijde van den Oppert, door eene poort, de Hofpoort genaamd, en aan de andere zijde door den Hofdijk.

Op het hof van Wena volgt Katshoek aan het begin van den Hofdijk, bij Smits vermeld als een volkrijke buurt, even buiten de stad en daarbij gevoegd: »van Loon zegt, in zijne *Aloude Hollandsche Historij*, deel I, bl. 7. Dat men niet buiten reden meent dat het zynen naam ontleent van de oude Katten, welke zich, op hunne komst hier te Lande, ook aldaer zouden neêrgeslagen of onthouden hebben. Doch behalven dat toen ter tydt hier alles water of moeras is geweest, zoo schrijven anderen deszelfs naam een veel later en lager oorsprongh toe.”

Verder in de voormalige voorstad ter weêrszijden van de Rotte waren vroeger de wolwasscherijen, o. a. die van Arnout Leers, Heer van Ameide, het »zwavelhuis”,